

Pilaitės poezijos maratono atkarpoje „PAVASARIS ŽEMĘ JAU KELIA“–

Justė Burokaitė

Justė Burokaitė iš tų Pilaitės moksleivių, kuriuos seniai lanko Poezijos mūza. Ji nuo 2010-ųjų be pertrūkio pateikia savo kūrybos pluoštelį mūsų Poezijos pavasariui. Ir šį kartą jos eilės vaikiškai skaidrios ir kviečiančios supratingai džiaugtis. O džiaugtis yra kuo – po šalnų ir kelias paras trukusio lietaus pavasaris visu savo žalumu ir margumu trykšta mūsų mylimoje Pilaitėje, prieš pat Prezidentinius rinkimus, kuriuos turėtume pasitikti su džiaugsmu ir viltimi: galimybe atsinaujinti, atsitiesti ir dar kartą drauge sumaniai pamėginti susikurti visiems jaukesnę rytdieną, kad Kristijonui Donelaičiui, poemos „Metai“, kur metų laikai juda ratu, autoriui, regint apdainuotus savo būrus, keliančius galvas į šviesą ir besidairančius pavasarinėje žydrinėje plazdenančio vyturėlio – pavasarių darbų šauksmininko, būtų džiugu ir Amžinybėje, nes jo darbai nenuėjo veltui. Tokia linkme ir šio pavasario Pilaitės gimnazijos antrokės Justės Burokaitės eilėraštis:

Man suprast nėra sunku

Man suprast nėra sunku,
Kaip gyventi mums smagu,
Kai aplinkui šiluma,
Džiaugsmas, laimė ir šeima.

Man suprast nėra sunku,
Kam pasauly gyvenu.
Kam kvėpuoju, kam jaučiu,
Kam žengiu žingsniu sparčiu.

Ir suprast nėra sunku,
Kaip aš myliu, branginu,
Kaip džiaugiuosi šia diena,
Saule, rytu, šypsena.

Man suprast tiktai sunku,
Kaip tiek laiko, valandų
Bėga greitai, nejučia
Ir išnyksta paslapčia.

Ten kažkur, giliai širdy,
Tik palieka atminty,
Tai kas gera, kas smagu,
Kuo gyvenam aš ir tu.